
Verdrag betreffende de gedwongen of verplichte arbeid, Genève, 28-06-1930

(vertaling: nl)

VOLKENBOND.

INTERNATIONALE ARBEIDSCONFERENTIE.

Verdrag betreffende den gedwongen of verplichten arbeid.

De algemeene Conferentie van de Internationale Organisatie van den Arbeid, door den Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau bijeengeroepen te Genève en aldaar bijeengekomen op 10 Juni 1930, in hare veertiende zitting, besloten hebbende verschillende voorstellen aan te nemen betreffende den gedwongen of verplichten arbeid, welk onderwerp begrepen is in het eerste punt van de agenda der zitting, en besloten hebbende, dat deze voorstellen den vorm zullen aannemen van een verdrag;

neemt heden, den 28sten Juni 1930, het volgende verdrag aan, dat genoemd zal worden het "Verdrag betreffende de gedwongen of verplichte arbeid, 1930", ter bekrachtiging door de leden van de Internationale Arbeidsorganisatie, zulks overeenkomstig de bepalingen van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie:

Artikel 1

1. Ieder lid van de Internationale Organisatie van den Arbeid, dat dit verdrag bekrachtigt, verbindt zich den gedwongen of verplichten arbeid in al zijn vormen binnen den kortst mogelijken termijn af te schaffen.
2. In verband met die beoogde algeheele afschaffing zal de gedwongen of verplichte arbeid gedurende een overgangperiode uitsluitend voor openbare doeleinden en bij wijze van uitzondering gebruikt mogen worden, onder de voorwaarden en met de waarborgen, vastgesteld bij de volgende artikelen.
3. Na verloop van een termijn van vijf jaar na het in werking treden van dit verdrag zal de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau bij het gereedmaken van het rapport, bedoeld in artikel 31, onderzoeken, of het mogelijk is, den gedwongen of verplichten arbeid in al zijn vormen zonder nieuwen termijn af te schaffen en beslissen, of er aanleiding bestaat, dat vraagstuk op de agenda van de Conferentie te plaatsen.

Artikel 2

1. Voor de toepassing van dit verdrag duidt de uitdrukking „gedwongen of verplichte arbeid” aan: elken arbeid of dienst, welke van een persoon wordt gevorderd onder bedreiging met een of andere straf en waarvoor bedoelde persoon zich niet vrijwillig heeft aangeboden.
2. De uitdrukking „gedwongen of verplichte arbeid” zal echter voor de toepassing van dit verdrag niet omvatten:
 - a. elken arbeid of dienst, welke gevorderd wordt krachtens wetten op den verplichten militairen dienst en aangewend wordt voor werken, die een zuiver militair karakter dragen;
 - b. elken arbeid of dienst, welke deel uitmaakt van de normale burgerlijke verplichtingen van de burgers van een land, dat volledig zelfbestuur heeft;
 - c. elken arbeid of dienst van een persoon, gevorderd als gevolg van een veroordeeling, uitgesproken bij een rechterlijke beslissing, op voorwaarde, dat die arbeid of dienst ten uitvoer gelegd wordt onder opzicht en toezicht van de openbare machten, en dat de bedoelde persoon niet afgestaan wordt aan of ter beschikking gesteld wordt van particulieren, maatschappijen of private rechtspersonen;

- d. elken arbeid of dienst, gevorderd in gevallen van overmacht, d. w. z. in geval van oorlog, onheilen of dreigende onheilen, zooals branden, overstromingen, hongersnooden, aardbevingen, hevige epidemieën onder menschen of dieren, invallen van schadelijke dieren, insecten of plantaardige parasieten en in het algemeen, alle omstandigheden, welke het leven of de normale bestaansvoorwaarden van de geheele bevolking of een deel daarvan in gevaar brengen of in gevaar kunnen brengen;
- e. de kleine dorpsdiensten, d. w. z. de diensten, uitgevoerd in het onmiddellijk belang van de gemeenschap door de leden daarvan, diensten, die uit dien hoofde beschouwd kunnen worden als normale burgerlijke verplichtingen, rustende op de leden van de gemeenschap, op voorwaarde, dat de bevolking zelf of hare rechtstreeksche vertegenwoordigers het recht hebben zich uit te spreken over de noodzakelijkheid van die diensten.

Artikel 3

Voor de toepassing van dit verdrag duidt de uitdrukking „bevoegde autoriteiten” aan, hetzij de autoriteiten van het moederland, hetzij de hoogste centrale autoriteiten van het betrokken gebied.

Artikel 4

1. De bevoegde autoriteiten mogen den gedwongen of verplichten arbeid niet opleggen of laten opleggen ten behoeve van particulieren, vennootschappen of private rechtspersonen.
2. Indien een dergelijke vorm van gedwongen of verplichten arbeid ten behoeve van particulieren, vennootschappen of private rechtspersonen bestaat op den datum, waarop de bekrachtiging van dit verdrag door een lid wordt ingeschreven door den Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau, moet dat lid dien gedwongen of verplichten arbeid geheel afschaffen met ingang van den datum, waarop te zijnen opzichte dit verdrag in werking treedt.

Artikel 5

1. Een concessie verleend aan particulieren, aan vennootschappen of private rechtspersonen zal niet ten gevolge mogen hebben, dat gedwongen of verplichte arbeid, in welken vorm ook, opgelegd wordt ten einde de producten voort te brengen of te verzamelen, welke die particulieren, vennootschappen of private rechtspersonen gebruiken of waarin zij handel drijven.
2. Wanneer bestaande concessies bepalingen bevatten, die ten gevolge hebben, dat een dergelijke vorm van gedwongen of verplichten arbeid wordt opgelegd, moeten die bepalingen zoo spoedig mogelijk buiten werking worden gesteld, ten einde aan het bepaalde in artikel 1 van dit verdrag te voldoen.

Artikel 6

De ambtenaren der administratie zullen, zelfs wanneer zij de bevolking, waarover zij zijn aangesteld, moeten opwekken om eenigen vorm van arbeid, welken ook, te verrichten, geen dwang op die bevolking of op de individueele leden van die bevolking mogen oefenen, ten einde haar voor particulieren, vennootschappen of private rechtspersonen te laten werken.

Artikel 7

1. De hoofden, die geen administratieve functies uitoefenen, zullen geen gedwongen of verplichten arbeid mogen opleggen.
2. De hoofden, die administratieve functies uitoefenen, zullen, met uitdrukkelijke machtiging van de bevoegde autoriteiten, gedwongen of verplichten arbeid mogen opleggen, onder de voorwaarden, bedoeld in artikel 10 van dit verdrag.
3. De hoofden, die wettig erkend zijn, en die onder andere vormen geen behoorlijke vergoeding ontvangen, zullen het genot van persoonlijke diensten mogen hebben, welke behoorlijk geregeld moeten zijn, terwijl alle noodige maatregelen genomen moeten worden om misbruiken te voorkomen.

Artikel 8

1. De verantwoordelijkheid voor elke beslissing om gebruik te maken van gedwongen of verplichten arbeid, zal bij de hoogste burgerlijke autoriteiten van het betrokken gebied moeten berusten.
2. Echter zullen die autoriteiten aan de hoogste plaatselijke autoriteiten het recht om den gedwongen of verplichten arbeid op te leggen kunnen delegeren, in de gevallen, waarin die arbeid niet meebrengt, dat de arbeiders verwijderd worden van hun gewone verblijfplaats. Die autoriteiten zullen voor de tijdvakken en onder de voorwaarden, vastgesteld bij de regeling bedoeld in artikel 23 van dit verdrag, aan de hoogste plaatselijke autoriteiten eveneens het recht kunnen delegeren om gedwongen of verplichten arbeid op te leggen voor de uitvoering waarvan de arbeiders zich moeten verwijderen van hun gewone verblijfplaats, indien dit geschiedt ter vergemakkelijking van het zich verplaatsen van ambtenaren van de administratie in de uitoefening van hun functies of van het vervoer van het materiaal van de administratie.

Artikel 9

Behoudens het bepaalde in artikel 10 van dit verdrag, zal de autoriteit, die het recht heeft om gedwongen of verplichten arbeid op te leggen, het vorderen van den gedwongen of verplichten arbeid slechts mogen toestaan, indien zij zich er van te voren van verzekerd heeft:

- a. dat de dienst of de arbeid, welke verricht moet worden, van direct en groot belang is voor de gemeenschap, waarop voor de uitvoering een beroep wordt gedaan;
- b. dat die dienst of arbeid dadelijk of zeer spoedig noodig is;
- c. dat het onmogelijk was om voor de uitvoering van dien dienst of dien arbeid vrijwillige arbeidskrachten te krijgen, niettegenstaande loonen en arbeidsvoorwaarden geboden werden, die ten minste gelijk zijn aan die, welke gebruikelijk zijn in het betrokken gebied voor soortgelijke werkzaamheden of diensten; en
- d. dat de arbeid of dienst niet een te zwaren last op de tegenwoordige bevolking zal leggen, gelet op de beschikbare arbeidskrachten en de geschiktheid dier krachten om den bedoelden arbeid te ondernemen.

Artikel 10

1. De gedwongen of verplichte arbeid, welke gevorderd wordt bij wijze van belasting en de gedwongen of verplichte arbeid, opgelegd voor werkzaamheden van algemeen belang door hoofden, die administratieve functies uitoefenen, zullen geleidelijk afgeschaft moeten worden.
2. In afwachting van die afschaffing zullen, wanneer de gedwongen of verplichte arbeid gevorderd wordt bij wijze van belasting en wanneer de gedwongen of verplichte arbeid opgelegd wordt voor de uitvoering van werken van openbaar belang, door hoofden die administratieve functies uitoefenen, de betrokken autoriteiten zich er eerst van moeten overtuigen:
 - a. dat de dienst of arbeid, welke uitgevoerd moet worden, van direct en groot belang is voor de gemeenschap, waarop voor uitvoering een beroep wordt gedaan;
 - b. dat die dienst of arbeid dadelijk of zeer spoedig noodig is;
 - c. dat de uitvoering van bedoelden arbeid of dienst niet een te zwaren last zal leggen op de tegenwoordige bevolking, gelet op de beschikbare arbeidskrachten en de geschiktheid dier krachten om den bedoelden arbeid te ondernemen;
 - d. dat de uitvoering van dien arbeid of dienst de arbeiders niet zal noodzaken zich te verwijderen van hun gewone verblijfplaats;
 - e. dat de uitvoering van dien arbeid of dienst geleid zal worden overeenkomstig de eischen van den godsdienst, het sociale leven en den landbouw.

Artikel 11

1. Slechts gezonde volwassen personen van het mannelijk geslacht, die vermoed worden niet jonger dan 18 jaar, noch ouder dan 45 jaar te zijn, zullen onderworpen mogen worden aan den gedwongen of verplichten arbeid. Behalve ten aanzien van de soorten arbeid, bedoeld in artikel 10 van dit verdrag, zullen de volgende beperkingen en voorwaarden in acht genomen moeten

worden:

- a. vooraf moet in alle gevallen, waarin dat mogelijk is, door een geneesheer, aangewezen door de administratie, vastgesteld zijn, dat de betrokken personen niet lijden aan eenige besmettelijke ziekte en fysiek geschikt zijn om den opgelegden arbeid onder de voorwaarden, waaronder die zal worden uitgevoerd, te verdragen;
 - b. uitgezonderd zullen moeten zijn het personeel van scholen, leerlingen en leeraren, evenals het administratief personeel in het algemeen;
 - c. er moeten in elke gemeenschap een aantal volwassen en gezonde mannen, onmisbaar voor het gezins- en sociale leven, overblijven;
 - d. huwelijks- en familiebanden moeten worden geëerbiedigd.
2. Met het oog op het bepaalde, onder c. hiervoren genoemd, zal de regeling, bedoeld in artikel 23 van dit verdrag, het gedeelte van de aanwezige mannelijke gezonde bevolking vaststellen, van wie in een bepaald geval gedwongen arbeid gevorderd kan worden, met dien verstande, dat dit gedeelte in geen geval meer dan 25 pct. van die bevolking zal mogen bedragen. Bij het vaststellen van dat gedeelte zullen de bevoegde autoriteiten rekening moeten houden met de dichtheid van de bevolking, hare sociale en fysieke ontwikkeling, den tijd van het jaar en de werkzaamheden, die door belanghebbenden ter plaatste en voor hun eigen rekening verricht moeten worden; in het algemeen zullen zij de economische en sociale behoefte van het normale leven van de betrokken gemeenschap moeten eerbiedigen.

Artikel 12

1. De maximumduur van den gedwongen of verplichten arbeid in zijn verschillende vormen, welke aan iemand opgelegd zal kunnen worden, zal niet meer mogen bedragen dan 60 dagen in een tijdvak van 12 maanden, met dien verstande, dat de reisdagen, noodig om naar de plaats, waar gewerkt wordt, te gaan en daarvan terug te keeren, in die 60 dagen moeten zijn begrepen.
2. Elke arbeider, van wien gedwongen of verplichte arbeid wordt gevorderd, zal voorzien moeten zijn van een bewijs, aangevende de tijdvakken waarin hij gedwongen of verplichten arbeid heeft verricht.

Artikel 13

1. De normale arbeidsduur van elken persoon, van wien gedwongen of verplichten arbeid wordt gevorderd, moet dezelfde zijn als die, welke gebruikelijk is voor den vrijen arbeid; voor de uren, waarop boven den normalen duur gewerkt wordt, zal een vergoeding gegeven moeten worden tegen een loonschaal, welke in gebruik is voor de overuren van vrije arbeiders.
2. Een wekelijksche rustdag zal gegeven moeten worden aan alle personen, onderworpen aan gedwongen of verplichten arbeid van welken aard ook; die dag zal zooveel mogelijk moeten samenvallen met den dag door de overlevering of de gewoonten van het land of van de streek daarvoor bestemd.

Artikel 14

1. Met uitzondering van den arbeid, bedoeld in artikel 10 van dit verdrag, zal de gedwongen of verplichte arbeid in al zijn vormen in geld beloond moeten worden volgens een loonschaal, die niet lager mag zijn dan die, welke voor dezelfde soort arbeid van kracht is, hetzij in de streek waar de arbeiders gebruikt worden, hetzij in de streek, waaruit zij opgeroepen zijn.
2. In geval van gedwongen arbeid, gevorderd door hoofden in de uitoefening van hun administratieve functies, zal zoo spoedig mogelijk tot betaling van loon op de voorwaarden, als bedoeld in het vorig lid, moeten worden overgegaan.
3. De loonen moeten betaald worden aan elken arbeider afzonderlijk en niet aan het hoofd zijner gemeenschap of andere autoriteiten.
4. De reisdagen, om naar de plaats waar gewerkt wordt te gaan en om daarvan terug te keeren,

zullen voor de loonbetaling gerekend moeten worden als arbeidsdagen.

5. Dit artikel verbiedt niet aan de arbeiders het gewone voedselrantsoen als deel van het loon te geven, welke rantsoenen ten minste gelijkwaardig moeten zijn aan de som gelds, welke zij geacht wordt te vertegenwoordigen; van het loon zal echter niets mogen worden afgehouden, noch voor belastingen, noch voor bijzonder voedsel, bijzondere kleding en woning, welke aan de arbeiders verschaft worden om hen, gelet op de bijzondere omstandigheden van hun werk, in staat te houden hun arbeid voort te zetten, noch voor het verschaffen van gereedschappen.

Artikel 15

1. Elke wettelijke regeling betreffende de schadeloosstelling voor ongevallen of ziekten, ontstaan ten gevolge van den arbeid en elke wettelijke regeling, welke voorziet in de schadeloosstelling van personen, die ten laste van overleden of invalide arbeiders waren, welke van kracht is of zal zijn in het betrokken gebied, zal op dezelfde voorwaarden op personen, onderworpen aan gedwongen of verplichten arbeid van toepassing moeten zijn als op de vrije arbeiders.
2. In elk geval zal de bevoegde autoriteit, die een arbeider gebruikt voor gedwongen of verplichten arbeid, verplicht moeten zijn het onderhoud van bedoelden arbeider te verzekeren, wanneer een ongeval of een ziekte, welke het gevolg is van zijn arbeid, hem geheel of gedeeltelijk ongeschikt maakt om in zijn behoeften te voorzien. Die autoriteit zal eveneens de verplichting hebben maatregelen te nemen om, wanneer de arbeider ongeschikt tot werken wordt of overlijdt ten gevolge van zijn werk, het onderhoud te verzekeren van elke persoon, die daadwerkelijk ten laste van dien arbeider was.

Artikel 16

1. De personen, onderworpen aan gedwongen of verplichten arbeid, zullen, behalve in gevallen van buitengewone noodzaak, niet verplaatst mogen worden naar streken, waar de voeding en het klimaat in die mate verschillen van voeding en klimaat, waaraan zij gewoon zijn, dat zij een gevaar voor hun gezondheid opleveren.
2. In geen geval zal voor een dergelijk verplaatsten van arbeiders vergunning verleend mogen worden, indien niet alle de gezondheid en de woongelegenheden betreffende maatregelen, welke noodig zijn voor hun vestiging en voor het behoud van hun gezondheid, strikt toegepast zijn.
3. Wanneer een verplaatsen, als hier bedoeld, niet te vermijden is, zullen na advies van den bevoegden medischen dienst maatregelen genomen moeten worden, welke waarborgen, dat de arbeiders zich langzamerhand aanpassen aan de nieuwe voeding en het klimaat.
4. In de gevallen, waarin die arbeiders geroepen worden tot geregelden arbeid, waaraan zij niet gewoon zijn, zullen maatregelen genomen moeten worden om hun aanpassing aan dat soort arbeid te verzekeren, in het bijzonder voor zooveel betreft de geleidelijke oefening, arbeidsuren, het in acht nemen van tusschentijdse rustpoozen en de verbetering of vergroting van de rantsoenen voedsel, die noodig mochten zijn.

Artikel 17

Alvorens vergunning te verleenen tot het vorderen van gedwongen of verplichten arbeid voor bouw- of onderhoudswerken, welke de arbeiders verplichten om gedurende een langeren tijd te verblijven op de plaatsen van tewerkstelling, zullen de bevoegde autoriteiten er zich van moeten verzekeren:

1. dat alle noodige maatregelen genomen zijn voor de gezondheid van de arbeiders en om hun de onontbeerlijke geneeskundige hulp te verzekeren en dat in het bijzonder:
 - a. die arbeiders, vóórdat zij hun werkzaamheden beginnen en met bepaalde tusschenpoozen gedurende den tijd, dat zij te werk gesteld zijn, geneeskundig onderzocht worden;
 - b. gezorgd is voor voldoende geneeskundig personeel zoomede voor voldoende apotheken, ambulances, ziekenhuizen en materiaal, noodig om in alle behoeften te voorzien;
 - c. de goede hygiëne op de plaatsen van tewerkstelling, het geregeld voorzien van de arbeiders van water, levensmiddelen, brandstoffen en kookgerei op voldoende wijze

- verzekerd is en dat, in geval het noodig is, voor voldoende kleeren en huisvesting gezorgd is;
2. dat de juiste maatregelen genomen zijn om het levensonderhoud van de familie van den arbeider te verzekeren, in het bijzonder door gemakkelijk te maken, dat een deel van het loon, met toestemming of op verzoek van dien arbeider, op een veilige manier aan de familie van dien arbeider gezonden wordt;
 3. dat de reizen van de arbeiders om naar de plaatsen, waar gewerkt wordt, te gaan en daarvandaan terug te keeren, door de administratie onder hare verantwoordelijkheid en op haar kosten verzekerd zullen zijn en dat de administratie die reizen zal vergemakkelijken door op zoo ruim mogelijke schaal van alle beschikbare transportmiddelen gebruik te maken;
 4. dat in geval van ziekte of ongeval, welke een arbeidsongeschiktheid van eenigen duur met zich brengt, de repatriëering van den arbeider op kosten van de administratie verzekerd is;
 5. dat iedere arbeider, die, na afloop van zijn periode van gedwongen of verplichten arbeid ter plaatse als vrijwillig arbeider zou willen blijven, daartoe de bevoegdheid heeft, zonder gedurende een tijdvak van twee jaar zijn rechten op kosteloos vervoer naar huis te verliezen.

Artikel 18

1. De gedwongen of verplichte arbeid voor het vervoer van personen of goederen, b.v. het dragen en het pagaaien, zal binnen de kortst mogelijken termijn afgeschaft moeten worden en, in afwachting van die afschaffing, zullen de bevoegde autoriteiten reglementen moeten vaststellen, in het bijzonder regelende:
 - a. de verplichting, dien arbeid slechts te gebruiken om het verplaatsen van ambtenaren der administratie in de uitoefening hunner functies of het vervoer van materieel van de administratie of, in geval van absoluut dringende noodzaak, het vervoer van andere personen dan ambtenaren te vergemakkelijken;
 - b. de verplichting om voor dat vervoer slechts personen te gebruiken, die daartoe na een geneeskundige keuring, in alle gevallen, waarin die mogelijk is, fysiek geschikt geoordeeld zijn; in de gevallen, waarin die keuring niet mogelijk is, moet de persoon, die zich van die arbeidskracht bedient, zich op zijn verantwoordelijkheid er van verzekeren, dat de gebruikte arbeiders de vereischte fysieke geschiktheid bezitten en niet aan een besmettelijke ziekte lijden;
 - c. het maximum te dragen gewicht;
 - d. de maximum afstand van hun verblijfplaats, die van arbeiders gevorderd mag worden;
 - e. het maximum aantal dagen per maand of over een ander tijdvak, waarvoor zij opgeroepen kunnen worden, daaronder begrepen de dagen voor de terugreis;
 - f. de personen, gemachtigd om dien vorm van gedwongen of verplichten arbeid te vorderen, alsmede den omvang hunner bevoegdheid.
2. Bij het vaststellen van de maxima, waarvan sprake is onder de letters *c*, *d* ene van het vorig lid, zullen de bevoegde autoriteiten met de verschillende elementen, die daarvoor in aanmerking komen, rekening moeten houden, in het bijzonder met de fysieke geschiktheid van de bevolking van wie die arbeid gevorderd wordt, de gesteldheid van den weg, waarover het vervoer plaats moet hebben en de klimaatsomstandigheden.
3. De bevoegde autoriteiten zullen bovendien er voor moeten waken, dat de normale, dagelijks door de dragers af te leggen afstand niet meer bedraagt dan een afstand overeenkomende met een gemiddelden arbeidsduur van acht uur, met dien verstande, dat, om die te bepalen, niet alleen rekening gehouden moet worden met den te dragen last en den af te leggen afstand, maar ook met den toestand van den weg, den tijd van het jaar en alle daarvoor in aanmerking komende factoren; indien het noodig is om aan de dragers overuren op te leggen, moeten daarvoor loonen gegeven worden, die hooger zijn dan de normale loonen.

Artikel 19

1. De bevoegde autoriteiten zullen vergunning om tot gedwongen cultures over te gaan, alleen mogen verleenen om hongersnood of schaarschte van levensmiddelen te voorkomen, steeds onder het voorbehoud, dat de aldus verkregen waren of producten het eigendom blijven van de personen of de gemeenschap, die ze heeft voortgebracht.

2. Dit artikel zal niet tot gevolg mogen hebben, dat, wanneer de productie volgens de wet en het gebruik ingericht is op gemeentelijken grondslag en wanneer de producten of de voordeelen, welke de verkoop van die producten oplevert, het eigendom van de gemeenschap blijven, voor de leden van de gemeenschap de verplichting afgeschaft wordt, om zich van den aldus opgelegden arbeid te kwijten.

Artikel 20

Wettelijke regelingen, betreffende collectieve strafoplegging, krachtens welke een geheele gemeenschap gestraft kan worden voor de misdrijven, begaan door eenige van haar leden, zullen den gedwongen of verplichten arbeid door een gemeenschap niet als een der methoden van straf mogen bevatten.

Artikel 21

Er zal geen beroep op gedwongen of verplichten arbeid gedaan worden, om ondergronds werk in de mijnen uit te voeren.

Artikel 22

De jaarrapporten, welke de leden, die dit verdrag bekrachtigen, zich verbinden aan het Internationaal Arbeidsbureau overeenkomstig de bepalingen van artikel 22 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie uit te brengen betreffende de maatregelen, door hen genomen ter uitvoering van de bepalingen van dit verdrag, zullen zoo volledig mogelijke inlichtingen moeten bevatten, voor elk betrokken gebied, over de mate waarin beroep op den gedwongen of verplichten arbeid in dat gebied is gedaan alsmede over de volgende punten: doeleinden waarvoor die arbeid uitgevoerd is, ziekte- en sterftecijfers, arbeidsduur, wijze van loonbetaling en hoogte van het loon en alle andere ter zake dienende inlichtingen.

Artikel 23

1. Ter uitvoering van de bepalingen van dit verdrag zullen de bevoegde autoriteiten een volledige en duidelijke regeling over het gebruik van den gedwongen of verplichten arbeid moeten afkondigen.
2. Die regeling zal in het bijzonder bepalingen moeten bevatten, welke elken persoon, onderworpen aan den gedwongen of verplichten arbeid, vergunnen om bij de autoriteiten alle bezwaren betreffende de voorwaarden van den arbeid, die hem gesteld zijn, in te dienen en hem waarborgen geven, dat die bezwaren onderzocht en overwogen zullen worden.

Artikel 24

Passende maatregelen zullen in alle gevallen genomen moeten worden om de stipte toepassing te verzekeren van de reglementen, betrekking hebbende op het gebruik van den gedwongen of verplichten arbeid, hetzij door de bevoegdheden van elke inspectie, die reeds ingesteld is om toezicht te houden op den vrijen arbeid, uit te breiden tot den gedwongen of verplichten arbeid, hetzij door eenig ander passend systeem. Eveneens zullen maatregelen genomen moeten worden, om die reglementen ter kennis te brengen van de personen, onderworpen aan gedwongen of verplichten arbeid.

Artikel 25

Het onwettig eischen van gedwongen of verplichten arbeid zal gestraft moeten worden en elk lid, dat dit verdrag bekrachtigt, zal verplicht zijn om zorg te dragen, dat de straffen, bij de wet gesteld, inderdaad doeltreffend zijn en stipt worden toegepast.

Artikel 26

1. Ieder lid van de Internationale Organisatie van den Arbeid, dat dit verdrag bekrachtigt, verbindt zich het toe te passen op de gebieden, onderworpen aan zijn souvereiniteit, rechtspraak, bescherming, suzeriniteit, voogdij of gezag, in de mate, waarin het het recht heeft verplichtingen

betreffende vraagstukken van interne rechtspraak op zich te nemen. Indien echter dit lid gebruik wil maken van de bepalingen van artikel 35 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, moet het zijn bekrachtiging vergezeld doen gaan van een verklaring waaruit blijkt:

- 1°. in welke gebieden het zich voorstelt de bepalingen van dit verdrag volledig toe te passen;
 - 2°. in welke gebieden het zich voorstelt de bepalingen van dit verdrag met wijzigingen toe te passen en waaruit die wijzigingen bestaan;
 - 3°. voor welke gebieden het zich zijn beslissing voorbehoudt.
2. De vorenbedoelde verklaring zal geacht worden een integreerend deel van de bekrachtiging uit te maken en zal gelijke gevolgen hebben. Ieder lid echter, dat zoodanige verklaring aflegt, zal de bevoegdheid hebben om bij een nieuwe verklaring afstand te doen van alle of van een deel der voorbehouden, onder 2°. en 3°. hiervoren genoemd, in de vroegere verklaring neergelegd.

Artikel 27

De officieele bekrachtigingen van dit verdrag, overeenkomstig het bepaalde in het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, zullen worden medegedeeld aan den Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door hem worden ingeschreven.

Artikel 28

1. Dit verdrag zal slechts verbindend zijn voor de leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid, die hunne bekrachtiging door den Directeur-Generaal hebben doen inschrijven.
2. Het zal van kracht worden twaalf maanden, nadat de bekrachtigingen van twee leden door den Directeur-Generaal zullen zijn ingeschreven.
3. Vervolgens zal dit verdrag voor ieder der andere leden in werking treden twaalf maanden na den datum, waarop de bekrachtiging van dat lid door het Internationaal Arbeidsbureau zal zijn ingeschreven.

Artikel 29

Zoodra de bekrachtigingen van twee leden der Internationale Organisatie van den Arbeid door het Internationaal Arbeidsbureau zijn ingeschreven, zal de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau van dit feit mededeeling doen aan alle leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid. Hij zal hen eveneens in kennis stellen met de inschrijvingen van de bekrachtigingen, die hem later door andere leden der Organisatie zullen worden medegedeeld.

Artikel 30

1. Ieder lid, dat dit verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen na verloop van een termijn van tien jaren na den datum, waarop dit verdrag van kracht begint te worden, zulks bij een verklaring toegezonden aan den Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door dezen in te schrijven. De opzegging wordt eerst van kracht een jaar, nadat zij door het Internationaal Arbeidsbureau is ingeschreven.
2. Ieder lid, dat dit verdrag heeft bekrachtigd, dat binnen den termijn van een jaar na verloop van den termijn van tien jaar, bedoeld in het vorig lid, geen gebruik maakt van de bevoegdheid tot opzegging voorzien in dit artikel, zal voor een nieuwen termijn van vijf jaren gebonden zijn en zal in het vervolg dit verdrag kunnen opzeggen na verloop van elken termijn van vijf jaren onder de voorwaarden bedoeld in dit artikel.

Artikel 31

Telkens wanneer de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau zulks nodig acht legt deze een verslag inzake de toepassing van dit Verdrag voor aan de Algemene Conferentie, en gaat na of het wenselijk is de kwestie van de gehele of gedeeltelijke herziening van het Verdrag op de

agenda van de Conferentie te plaatsen.

Artikel 32

1. Indien de Internationale Arbeidsconferentie een nieuw verdrag aanneemt, houdende gehele of gedeeltelijke wijziging van dit verdrag, zal de ratificatie door een lid van het nieuwe verdrag, houdende herziening, vanzelf medebrengen onmiddellijke opzegging van dit verdrag, niettegenstaande het bepaalde in artikel 30, onder voorbehoud evenwel, dat het nieuwe verdrag van kracht geworden is.
2. Van den datum af, waarop het nieuwe verdrag, houdende herziening, van kracht geworden is, zal het onderhavige verdrag niet langer door de leden bekrachtigd kunnen worden.
3. Het onderhavige verdrag zal echter van kracht blijven naar vorm en inhoud voor die leden, die bekrachtigd hebben en die het nieuwe verdrag, houdende herziening, niet bekrachtigen.

Artikel 33

Zowel de Fransche als de Engelsche tekst van dit verdrag is authentiek.